

Konferencja poświęcona **globalnemu kryzysowi finansowo-gospodarczemu**

15 czerwca 2011 r. w Warszawie w Domu Technika NOT odbyła się Ogólnopolska Konferencja poświęcona **globalnemu kryzysowi finansowo-gospodarczemu**, której organizatorami byli: Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Komitet Naukowo-Techniczny Polityki Techniczno-Gospodarczej Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT oraz Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. W Konferencji wzięli udział reprezentanci różnych związków zawodowych ze strategicznych branż polskiego przemysłu, działacze stowarzyszeń naukowo-technicznych skupieni w Federacji NOT oraz liczne grono pracowników naukowych z różnych uczelni. **Obecny był także Asystent Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego Gen. dyw. dr pil Anatol Czaban oraz przedstawiciele niektórych ministerstw.**

Konferencja miała charakter Panelu, w którym wystąpili uczestniczący w pracach - powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe - Konwersatorium „O lepszą Polskę”: **prof. dr hab. Andrzej Straszak, prof. dr hab. Artur Śliwiński, prof. dr hab. Andrzej Zawiślak, prof. dr hab. Jerzy Żyżyński, dr Dariusz Grabowski, dr Zbigniew Klimiuk, dr Krzysztof Lachowski, mgr inż. Marek Głogowski i Lesław Michnowski.** Gościnnie wystąpiła także **prof. dr hab. Elżbieta Mączyńska - Prezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego.** Efektem prac Konwersatorium jest opracowanie Raportu pt. „PRZYCZYNY I KONSEKWENCJE GLOBALNEGO KRYZYSU FINANSOWO-GOSPODARCZEGO I JEGO PRZEJAWY W POLSCE”, który został wydany właśnie na tę Konferencję (został on także zamieszczony na stronach internetowych m.in. Polskiego Lobby Przemysłowego www.plp.info.pl). Wymienieni wyżej eksperci w trakcie dyskusji panelowej przedstawili główne wątki wymienionego Raportu oraz swój pogląd na temat aktualnej fazy globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i możliwych scenariuszy jego rozwoju, a także ocenili sytuację gospodarczą w świecie, w Europie i w Polsce.

Powołane - z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego - Konwersatorium „O lepszą Polskę”, złożone z grupy ekonomistów i ekspertów specjalizujących się w sprawach gospodarczych i finansowych, po trzech latach przerwy, 17 grudnia 2008 roku w Warszawie, wznowiło swoje prace w celu opracowania Raportu poświęconego globalnemu kryzysowi gospodarczemu, a ściślej rzecz biorąc, finansowo-gospodarczemu, opracowania mającego zawierać diagnozę i określenie przyczyn tego kryzysu, zarówno w wymiarze światowym, jak i w warunkach polskich, a także propozycje działań i instrumentów prowadzących do jego przezwyciężenia (warto tu dodać, iż poprzedni Raport Konwersatorium „O lepszą Polskę” pt. „**O stanie państwa i sposobach jego naprawy**” opracowany został i wydany w 2005 r.)

W okresie od 17 grudnia 2008 do jesieni 2010 roku odbyło się 12 spotkań Konwersatorium. Miejscem spotkań była Warszawska Szkoła Zarządzania – Szkoła Wyższa. Koordynatorem prac Konwersatorium i prowadzącym spotkania był prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.

Redagując syntezę stanowiącą Raport końcowy pt. **„Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu gospodarczego i jego przejawy we Polsce”**, jego redaktorzy - mgr inż. Jerzy Horodecki i prof. dr hab. Paweł Soroka - oparli się na opracowaniach i tekstach następujących autorów biorących udział we wspomnianych 12 spotkaniach Konwersatorium „O lepszą Polskę”: **prof. dr hab. Jana Dzieluskiego, prof. dr hab. Kazimierza Fiedorowicza, dr Ryszarda Grabowieckiego, dr Zbigniewa Klimiuka, dr Bohdana Kosińskiego, dr Krzysztofa Lachowskiego, Lesława Michnowskiego, prof. dr hab. Tadeusza Mrzyglóda, dr Ludwika Staszyńskiego prof. dr hab. Artura Śliwińskiego, prof. dr hab. Andrzeja Zawiślaka i prof. dr hab. Jerzego Żyżyńskiego.**

Uwzględnili także zawarte w nich informacje o źródłach danych i pozycjach, z których korzystali autorzy. Dotyczy to także publikowanych na temat kryzysów wypowiedzi znanych analityków ekonomicznych, w tym zagranicznych.

Należy podkreślić, iż wykorzystane przy sporządzaniu niniejszego Raportu opracowania i wypowiedzi wyżej wymienionych autorów obejmowały okres do jesieni 2010 roku, czyli można powiedzieć pierwszej fazy globalnego kryzysu, która rozpoczęła się w listopadzie 2008 roku. Niestety, możliwe są jego kolejne odsłony. Druga faza kryzysu jest tym bardziej prawdopodobna, iż jak dotąd nie zostały usunięte jego strukturalne przyczyny. W gospodarce światowej narastają nierównowagi o zasięgu globalnymi. Pojawiają się już symptomy wojen walutowych i nasilenia protekcjonizmu w stosunkach handlowych. Narastają tendencje inflacyjne. Szybko rośnie zadłużenie Stanów Zjednoczonych i wielu państw strefy Euro, ostatnio zwłaszcza Grecji, Irlandii, Portugalii, Irlandii, Cypru i Hiszpanii, którym to państwom zagraża nawet bankructwo. Towarzyszą temu coraz większe cięcia w budżetach wielu państw, zwłaszcza na cele społeczne, co powoduje narastające niezadowolenie i protesty społeczne.

Dotąd nie wiadomo, czy narastające przejawy kryzysu mają one charakter cyklicznych zmian w rozwoju gospodarczym świata, czy też rezultaty tych zjawisk są trwałe i oznaczają wyczerpanie się dotychczasowych kierunków rozwoju społeczno-gospodarczego. Zdaniem większości uczestników Konwersatorium „O lepszą Polskę”, obecny globalny kryzys finansowo-gospodarczy ma charakter systemowy i strukturalny. Rozwija się on w sposób pełzający. Wiele wskazuje na to, że będzie to najdłuższy i najgłębszy kryzys od czasów głębokiego kryzysu z lat 1929-1933, choć ma on zupełnie inny przebieg i został spowodowany przez inne przyczyny. Inne też zapewne będą jego skutki: ekonomiczne, społeczne i polityczne. W związku z tym, jego ostateczne

przewycięzenie będzie wymagało zastosowania odmiennych i nowych sposobów, instrumentów i narzędzi. Bardzo prawdopodobne jest, że w Polsce skutki globalnego kryzysu mogą stopniowo narastać, jesteśmy bowiem częścią gospodarki europejskiej i światowej.

Trudno do końca przewidzieć jak dalej rozwinię się globalny kryzys. Jak zwykle w takich sytuacjach możliwe są scenariusze optymistyczne, realistyczne i pesymistyczne. Zdaniem zwolenników scenariuszy pesymistycznych, a takich nie brakuje także wśród ekspertów zagranicznych, nie można wykluczyć załamania globalnego systemu finansowego, rozpadu niektórych państw i odejścia od demokracji. W skali globalnej ewentualne pogłębienie kryzysu w jego kolejnych fazach - jak to już bywało w historii - grozić może wybuchem konfliktów wojennych w różnych regionach świata (w celu odwrócenia uwagi od konfliktów i problemów wewnętrznych oraz nakręcenia koniunktury). Bez względu na to, jaki scenariusz weźmie górę, świat, Stany Zjednoczone i Europę w niedalekiej przyszłości czekają poważne turbulencje, których skalę i zakres trudno przewidzieć. Ażeby nie zaistniały scenariusze pesymistyczne, niezbędne jest trafne zdiagnozowanie źródeł i przyczyn kryzysu oraz szybkie i stanowcze podjęcie działań w celu jego przewycięzenia. W sytuacjach kryzysowych bowiem niezbędne i najbardziej pożądane są działania wyprzedzające..

